

Ζάρρον, Ἡ περ. Ἐνδυμήσες καὶ Ἐπιγραφαί
Ἡ περ. Χρον. 12 (1937), σ. 116. - 117.

Ἰωάνρινα

18 αἰ.

ὑπό Ζάρρον, ἐνδ' ἀνωτ., ἀναφέρεται ἡ κἀτωθι Ἐνδυμήσις;

« 1792. « Ἐπει α ψ η β. ὁ ἡγεμὼν ἢ πασιαῖ τῶν Ἰωαννίνων
Ἀλκὼ ὀνόματι ἐπιβονλεύθη τὸν κατοικοῦντας τὸν δούλιον ὀνο-
μαζόμενον τόπον. Καί πρῶτον ἀλαλάζοντας ὤρμησε μέ εἴ-
κοσι σῶας χιλιάδας δράκηνμα. Καί ἐπεσθὶ δένεικαλῶρδωσε
ὑποτες λαλί ἦσαν ὁ δεὸς φατερά φατερά βοηδὸς αὐλῶν, ἐκί-
νησε πόλεμον, καί ἦσαν μέ σποπὸν κα' ἐπὶ ὁ δρόπον τυραννικῶ
τῶ ἱρδπῶ. ἦτον ἐκέντο ὅχι περισσὸι ἀπὸ χιλίους πεν-
ταμοσίους, ἀλλ' ἀπραυτος, ἔτι δέ καί καλὸν σχυμμέντος μελῶ
/.

τοῖς δάνατον περισσοτέρον παρὰ δύο χιλιάδες τῶν στρατεύματός
 του καὶ ἐφορεύονταν καὶ ἐξ ἑαίρων ὡς ὁρδομήματα. Αὐτοὶ-
 δημοὶ καὶ ἐπὶ ἁλῆς ἡ μάχη ἐνα τρίμητον [πρὸ αὐτοῦ Λα-
 γέγραπται τὸ ἐξάμ-]. Εὐτοὶ ἀνῶθεν τόποι περὶ τῆς
 οὐρανίου χειροποιεῖς».

[ὡς ἀναφέρει ὁ Λαρρὸς τὴν ἐνδύμνησιν τῶν ἀντὶγράφων
 τῆς 1894 ἐκ χειρογράφου ἐυχολογίου τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἐν
 Λαορίῳ Μοναστηρίου...].

